I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/2220

(2020. gada 23. decembris),

ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Komisijas sagatavoto tiesību aktu priekšlikumu par kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) laikposmam pēc 2020. gada mērķis ir izveidot spēcīgu Savienības regulējumu, kas ir būtisks, lai nodrošinātu, ka KLP turpina būt kopēja politika ar vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, vienlaikus arī piešķirot dalībvalstīm lielāku atbildību par to, kādā veidā sasniegt mērķus un izpildīt noteiktos mērķrādītājus. Attiecīgi dalībvalstīm ir jāizstrādā KLP stratēģiskie plāni un tie jāīsteno pēc tam, kad tos ir apstiprinājusi Komisija.

(2) Likumdošanas procedūra attiecībā uz Komisijas sagatavotajiem tiesību aktu priekšlikumiem par KLP laikposmam pēc 2020. gada netika pabeigta pietiekami laicīgi, lai dalībvalstis un Komisija varētu sagatavot visus elementus, kas ir vajadzīgi, lai atbilstoši Komisijas sākotnējam priekšlikumam jauno tiesisko regulējumu un KLP stratēģiskos plānus sāktu piemērot no 2021. gada 1. janvāra. Minētā kavēšanās ir radījusi nenoteiktību un riskus lauksaimniekiem Savienībā un visā Savienības lauksaimniecības nozarē. Lai mazinātu minēto nenoteiktību un saglabātu lauku apvidu un reģionu vitalitāti, kā arī veicinātu vides ilgtspēju, šajā regulā būtu jāparedz, ka tiek turpināta pašreizējā KLP regulējuma, kas aptver laikposmu no 2014. līdz 2020. gadam ("pašreizējais KLP regulējums"), piemērošana un ka lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem tiek veikti nepārtraukti maksājumi, un tādējādi pārejas laikā 2021. un 2022. gadā ("pārejas laiks") tiek nodrošināta paredzamība un stabilitāte līdz dienai, kad sāk piemērot jauno tiesisko regulējumu, kas aptver laikposmu, kurš sākas 2023. gada 1. janvārī ("jaunais tiesiskais regulējums").

([1]) OV C 232, 14.7.2020., 29. lpp.
([2]) OV C 109, 1.4.2020., 1. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 22. decembra lēmums.

(3) Tā kā vēl ir jāpabeidz likumdošanas procedūra attiecībā uz Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem par KLP pēc 2020. gada un dalībvalstīm vēl ir jāizstrādā KLP stratēģiskie plāni, un ir jāapspriežas ar ieinteresētajām personām, pašreizējais KLP regulējums būtu jāturpina piemērot vēl divus gadus. Pārejas laika mērķis ir atvieglot labuma guvējiem vienmērīgu pāreju uz jaunu plānošanas periodu un nodrošināt iespēju ņemt vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu ("Eiropas zaļais kurss").

(4) Lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki un citi labuma guvēji 2021. un 2022. gadā var saņemt atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), Savienībai pārejas laikā būtu jāturpina šādu atbalstu piešķirt saskaņā ar pašreizējo KLP regulējumu. Pašreizējais KLP regulējums ir izveidots jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013 ([4]), (ES) Nr. 1305/2013 ([5]), (ES) Nr. 1306/2013 ([6]), (ES) Nr. 1307/2013 ([7]) un (ES) Nr. 1308/2013 ([8]).

(5) Ar šo regulu būtu jādod dalībvalstīm pietiekami daudz laika, lai tās varētu sagatavot savus attiecīgos KLP stratēģiskos plānus, kā arī jāveicina tādu administratīvo struktūru izveide, kas ir vajadzīgas sekmīgai jaunā tiesiskā regulējuma īstenošanai, jo īpaši ļaujot palielināt tehnisko palīdzību. Lai nodrošinātu tik ļoti nepieciešamo stabilitāti un noteiktību lauksaimniecības nozarē, visiem KLP stratēģiskajiem plāniem vajadzētu būt gataviem stāties spēkā pēc pārejas laika beigām.

(6) Savienībai būtu jāturpina atbalstīt lauku attīstību visā pārejas laikā, un tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savas pagarinātās lauku attīstības programmas finansēt no atbilstošā budžeta piešķīruma 2021. un 2022. gadam. Pagarinātajās programmās būtu jānodrošina, ka vismaz tāda pati kopējā ELFLA ieguldījuma daļa tiek rezervēta Regulas (ES) Nr. 1305/2013 59. panta 6. punktā minētajiem pasākumiem saskaņā ar jaunajiem mērķiem, kas noteikti Eiropas zaļajā kursā.

(7) Regula (ES) Nr. 1303/2013 nosaka kopīgus noteikumus, kas piemērojami ELFLA un citiem fondiem, kuri darbojas vienotā sistēmā. Minēto regulu būtu jāturpina piemērot programmām, kuras no ELFLA atbalsta 2014.–2020. gada plānošanas periodā un 2021. un 2022. plānošanas gadā.

(8) Termiņi, kas Regulā (ES) Nr. 1303/2013 noteikti attiecībā uz īstenošanas ziņojumiem, ikgadējām izvērtēšanas sanāksmēm, *ex post* novērtējumiem un kopsavilkuma ziņojumiem, izdevumu atbilstību un saistību atcelšanu, kā arī budžeta saistībām attiecas tikai uz 2014.–2020. gada plānošanas periodu. Minētie termiņi būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā tā laikposma pagarinājumu, kurā būtu jāīsteno no ELFLA atbalstītas programmas.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1310/2013 ([9]) un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 807/2014 ([10]) ir noteikts, ka izdevumus par dažām ilgtermiņa saistībām, ko uzņēmās saskaņā ar konkrētiem noteikumiem, ar kuriem lauku attīstības atbalsts tika piešķirts, pirms sāka piemērot Regulu (ES) Nr. 1305/2013, būtu jāturpina apmaksāt no ELFLA saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem 2014.–2020. gada plānošanas periodā. Šiem izdevumiem uz attiecīgo juridisko saistību laiku būtu jāturpina ar tādiem pašiem nosacījumiem būt atbalsttiesīgiem arī 2021. un 2022. plānošanas gadā. Turklāt juridiskās skaidrības un noteiktības labad būtu arī jāprecizē, ka juridiskās saistības, kuru uzņemšanās notikusi saistībā ar iepriekšējiem pasākumiem, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 1305/2013 pasākumiem, kuriem piemēro integrētu administrācijas un kontroles sistēmu, būtu iekļaujamas minētajā integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā un ka maksājumi, kas saistīti ar minētajām juridiskajām saistībām, būtu veicami laikposmā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

(10) ELFLA būtu jāspēj atbalstīt izmaksas spēju veidošanai un sagatavošanas darbībām, ar ko atbalsta sabiedrības virzītu vietējo attīstības stratēģiju izstrādi un īstenošanu nākotnē saskaņā ar jauno tiesisko regulējumu.

(11) 2015. gadā, kad saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 notika maksājumtiesību piešķiršana vai kad tika pārrēķinātas maksājumtiesības tām dalībvalstīm, kas bija paturējušas esošās tiesības, dažas dalībvalstis pieļāva maksājumtiesību skaita vai vērtības noteikšanas kļūdas. Daudzas no šīm kļūdām, pat tad, ja tās attiecās tikai uz vienu lauksaimnieku, ietekmē maksājumtiesību vērtību visiem lauksaimniekiem visos gados. Dažas dalībvalstis, kad tās piešķīra maksājumtiesības no rezerves, kļūdas, piemēram, vidējās vērtības aprēķina kļūdas, pieļāva arī pēc 2015. gada. Šādai neatbilstībai parasti piemēro finanšu korekciju, līdz attiecīgā dalībvalsts veic korektīvus pasākumus. Ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš pirmā piešķīruma, dalībvalstu centienus maksājumtiesības noteikt un – attiecīgā gadījumā – koriģēt, kā arī juridiskās noteiktības labad no konkrētas dienas maksājumtiesību skaits un vērtība būtu jāuzskata par likumīgu un pareizu.

(12) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktu dalībvalstīm tika dota iespēja maksājumtiesību piešķiršanai piemērot samazinājuma koeficientu atbalsttiesīgiem hektāriem, ko veido ilggadīgo zālāju platības skarbu klimatisko apstākļu apvidos. Alpu ganības bieži tiek apsaimniekotas kolektīvi, tāpēc platības tiek piešķirtas katru gadu, tādējādi attiecīgo dalībvalstu lauksaimniekiem radot ievērojamu nenoteiktību. Minētās sistēmas īstenošana ir izrādījusies ļoti sarežģīta, jo īpaši attiecībā uz precīzu attiecīgo platību noteikšanu. Tā kā maksājumtiesību vērtība platībās, kurās nepiemēro samazinājuma koeficientu, ir atkarīga no maksājumtiesību summas noteiktajās platībās, šī nenoteiktība vēlāk skar visus lauksaimniekus attiecīgajās dalībvalstīs. Lai stabilizētu sistēmu, ko pašlaik piemēro minētajās dalībvalstīs, un lai pēc iespējas ātrāk nodrošinātu juridisko noteiktību visiem lauksaimniekiem attiecīgajās dalībvalstīs, attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai par likumīgu un pareizu uzskatīt visu to tiesību vērtību un skaitu, kas visiem lauksaimniekiem piešķirtas pirms 2020. gada 1. janvāra. Minēto tiesību vērtība, neskarot individuāliem labuma guvējiem pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ir 2019. kalendārā gada vērtība, kas ir spēkā 2019. gada 31. decembrī.

(13) Maksājumtiesību apstiprināšana neatceļ dalībvalstu atbildību, ko ELGF dalītā pārvaldība tām uzliek, lai nodrošinātu Savienības budžeta aizsardzību pret neatbilstoši veiktiem izdevumiem. Tāpēc to maksājumtiesību apstiprinājumam, kuras lauksaimniekiem piešķirtas pirms 2021. gada 1. janvāra, vai, atkāpjoties no tā, pirms 2020. gada 1. janvāra,

---

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1310/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko nosaka konkrētus pārejas posma noteikumus par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 attiecībā uz līdzekļiem un to sadalījumu 2014. gadam un groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1308/2013 attiecībā uz to piemērošanu 2014. gadā (OV L 347, 20.12.2013., 865. lpp.).

([10]) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 807/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ievieš pārejas noteikumus (OV L 227, 31.7.2014., 1. lpp.).

nebūtu jāskar Komisijas pilnvaras pieņemt Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā minētus lēmumus par nepamatotiem maksājumiem, kas minēto maksājumtiesību skaita vai vērtības kļūdainas noteikšanas rezultātā piešķirti par katru kalendāro gadu līdz 2020. gadam ieskaitot vai, atkāpjoties no tā, līdz 2019. gadam ieskaitot.

(14) Ņemot vērā to, ka jaunais tiesiskais regulējums attiecībā uz KLP vēl nav pieņemts, būtu skaidri jānosaka, ka ir jāparedz pārejas kārtība nolūkā regulēt pāreju no esošajām daudzgadu atbalsta shēmām uz jauno tiesisko regulējumu.

(15) Lai ierobežotu ievērojamu saistību pārnešanu no pašreizējā lauku attīstības plānošanas perioda uz KLP stratēģiskajiem plāniem, būtu jānosaka, ka jauno daudzgadu saistību ilgums attiecībā uz agrovidi un klimatu, bioloģisko lauksaimniecību un dzīvnieku labturību parasti ir ierobežots līdz maksimāli trim gadiem. No 2022. gada esošo saistību pagarinājumi būtu jāierobežo līdz vienam gadam.

(16) Regulas (ES) Nr. 1305/2013 31. panta 5. punktā bija paredzēta pārejas kārtība, lai vieglāk pakāpeniski pārtrauktu maksājumus apgabalos, kurus jauno robežu noteikšanas kritēriju piemērošanas dēļ vairs neuzskata par apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi. Šādi maksājumi bija jāveic līdz 2020. gadam un, ilgākais, četrus gadus. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2393 ([11]) sākotnējais termiņš jaunai šādu apgabalu robežu noteikšanai tika pagarināts līdz 2019. gadam. Lauksaimniekiem dalībvalstīs, kas jaunas robežas noteica 2018. un 2019. gadā, pakāpeniska maksājumu pārtraukšana nevarēja sasniegt maksimālo četru gadu laikposmu. Lai turpinātu pakāpenisku maksājumu pārtraukšanu, būtu jāļauj dalībvalstīm attiecīgos gadījumos turpināt tos maksāt 2021. un 2022. gadā. Lai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 31. panta 5. punktu nodrošinātu pienācīgu maksājumu līmeni par hektāru, maksājumu līmenis 2021. un 2022. gadam būtu jānosaka 25 EUR apmērā par hektāru.

(17) Tā kā lauksaimnieki ir pakļauti arvien lielākiem ekonomiskiem un vides riskiem, ko izraisa klimata pārmaiņas un pieaugošā cenu nestabilitāte, Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ir paredzēts riska pārvaldības pasākums, ar ko palīdzēt lauksaimniekiem novērst minētos riskus. Minētajā pasākumā ir ietverti finansiāli ieguldījumi kopfondos un ienākumu stabilizācijas instruments. Saskaņā ar minēto pasākumu piešķirtam atbalstam tika paredzēti īpaši nosacījumi, lai nodrošinātu, ka pret lauksaimniekiem visā Savienībā ir vienlīdzīga attieksme, ka netiek kropļota konkurence un ka tiek ievērotas Savienības starptautiskās saistības. Lai vēl vairāk veicinātu minētā pasākuma izmantošanu visu nozaru lauksaimniekiem, būtu jānodrošina iespēja dalībvalstīm samazināt 30 % slieksni, kas lauksaimniekiem paredz kompensāciju par ražošanas apjoma vai ienākumu samazinājumu, ko piemēro attiecīgajam instrumentam, tomēr ne mazāk par 20 %.

(18) Covid-19 uzliesmojuma sekas ir ietekmējušas lauksaimniekus un lauku uzņēmumus vēl nepieredzētā veidā. Dalībvalstīs ieviesto plašo pārvietošanās ierobežojumu pagarināšana, kā arī veikalu, āra tirgu, restorānu un citu viesmīlības iestāžu obligāta slēgšana ir izraisījuši ekonomikas traucējumus lauksaimniecības nozarē un lauku kopienās un radījuši likviditātes un naudas plūsmas problēmas lauksaimniekiem un tiem mazajiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu pārstrādi, tirdzniecību vai izstrādi. Lai mazinātu Covid-19 uzliesmojuma rezultātā izraisītās krīzes ietekmi, būtu jāpagarina Regulas (ES) Nr. 1305/2013 39.b pantā minētais pasākums nolūkā novērst likviditātes problēmas, kas apdraud lauksaimniecības darbību nepārtrauktību un mazo uzņēmumu, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu pārstrādi, tirdzniecību vai izstrādi, darbības turpināšanos. Atbalsts minētajam pasākumam būtu jāfinansē līdz 2 % no ELFLA piešķirtajiem līdzekļiem dalībvalstīm 2014.–2020. gada plānošanas periodā.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2393 (2017. gada 13. decembris), ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, un (ES) Nr. 652/2014, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu (OV L 350, 29.12.2017., 15. lpp.).

(19) Lai novērstu situāciju, kad sabiedrības virzītai vietējai attīstībai paredzēti līdzekļi 2021. un 2022. plānošanas gadā paliek neizlietoti, dalībvalstīm, kuras izmanto iespēju pārvietot līdzekļus no tiešajiem maksājumiem uz lauku attīstību, sabiedrības virzītai vietējai attīstībai paredzēto 5 % – un Horvātijas gadījumā 2,5 % – piešķīruma minimumu būtu jāvar piemērot tikai attiecībā uz to ELFLA ieguldījumu lauku attīstībā, kas pagarināts līdz 2022. gada 31. decembrim un aprēķināts pirms ir veikts tiešo maksājumu apropriāciju pārvietojums.

(20) Saskaņā ar Padomes Regulu (ES) 2020/2094 ([12]), ar ko izveido Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumentu ("ESAI") atveseļošanas atbalstam pēc Covid-19 krīzes ("ESAI regula"), 2021. un 2022. gadam būtu jādara pieejami papildu resursi, lai novērstu Covid-19 krīzes ietekmi un sekas, ko tā ir atstājusi uz Savienības lauksaimniecības nozari un lauku apvidiem.

(21) Ņemot vērā nepieredzētās problēmas, ar kurām Covid-19 krīzes dēļ saskaras Savienības lauksaimniecības nozare un lauku apvidi, ESAI nodrošinātie papildu resursi būtu jāizmanto pasākumu finansēšanai saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, tādējādi paverot ceļu noturīgai, ilgtspējīgai un digitālai ekonomikas atveseļošanai saskaņā ar Savienības vides un klimata saistību mērķiem un jaunajiem mērķiem, kas izklāstīti Eiropas Zaļajā kursā.

(22) Tāpēc dalībvalstīm nevajadzētu samazināt savu pašreizējo lauku attīstības programmu mērķus vides jomā. Tām būtu jānodrošina tāda pati kopējā daļa papildu resursiem, kā tā daļa, ko tās savās lauku attīstības programmās ir rezervējušas pasākumiem, kas ir īpaši labvēlīgi videi un klimatam saskaņā ar ELFLA ieguldījumu ("regresa nepieļaušanas princips"). Turklāt vismaz 37 % no papildu resursiem, ko sniedz ESAI, būtu jāatvēlē pasākumiem, kas ir īpaši labvēlīgi videi un klimatam, kā arī dzīvnieku labturībai un Kopienas iniciatīvai lauku attīstībai (*LEADER*). Turklāt vismaz 55 % no šiem papildu resursiem būtu jāatvēlē pasākumiem, kas veicina ekonomisko un sociālo attīstību lauku apvidos, proti, ieguldījumiem materiālajos aktīvos, lauku saimniecību un uzņēmējdarbības attīstībā, atbalsta sniegšanā pamatpakalpojumiem un ciematu atjaunošanai lauku apvidos un sadarbībai.

(23) Ja dalībvalstis citādi nespēj ievērot "regresa nepieļaušanas principu", tām vajadzētu būt iespējai atkāpties no pienākuma vismaz 55 % no ESAI papildu resursiem piešķirt pasākumiem ekonomiskās un sociālās attīstības lauku apvidos veicināšanai un tām būtu vēlams atbalstīt pasākumus, kas ir īpaši labvēlīgi videi un klimatam. Tomēr, lai nodrošinātu dalībvalstīm pietiekamu elastību, dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai atkāpties no regresa nepieļaušanas principa attiecībā uz minētajiem papildu resursiem, cik tas ir nepieciešams, lai izpildītu minēto 55 % pienākumu.

(24) Uz papildu resursiem no ESAI attiecas īpaši nosacījumi. Tādējādi minētie papildu resursi būtu jāplāno un jāuzrauga atsevišķi no Savienības lauku attīstības atbalsta, vienlaikus vispārēji piemērojot Regulā (ES) Nr. 1305/2013 izklāstītos noteikumus. Tāpēc šos papildu resursus būtu jāapgūst, izmantojot Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un saistībā ar minēto regulu jāuzskata par summām, ar kurām finansē ELFLA pasākumus. Tāpēc, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, būtu jāpiemēro noteikumi, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1305/2013, tostarp noteikumi par lauku attīstības programmu grozījumiem, Regulā (ES) Nr. 1306/2013, tostarp noteikumi par saistību automātisku atcelšanu, un Regulā (ES) Nr. 1307/2013.

(25) Būtu jānosaka konkrēta maksimālā Savienības līdzfinansējuma likme, kā arī palielināta atbalsta likme investīcijām, kas veicina noturīgu, ilgtspējīgu un digitālu ekonomikas atveseļošanos, un atbalsts gados jaunajiem lauksaimniekiem, lai ESAI sniegtajiem papildu resursiem nodrošinātu pienācīgu sviras efektu.

(26) Lai pārejas laikā nodrošinātu nepārtrauktību, 2021. un 2022. gadā būtu jāsaglabā rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē. Minētajā rezervē būtu jāiekļauj attiecīgā rezerves summa 2021. un 2022. gadam.

(27) Attiecībā uz ELFLA priekšfinansējuma kārtību būtu jāprecizē, ka saskaņā ar šo regulu ne no ELFLA atbalstīto programmu pagarināšana līdz 2022. gada 31. decembrim, ne papildu resursi, kas darīti pieejami, pamatojoties uz ESAI regulu, nedrīkst radīt jebkādu papildu priekšfinansējuma piešķiršanu attiecīgajām programmām.

([12]) Padomes Regula (ES) 2020/2094 (2020. gada 14. decembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumentu atveseļošanas atbalstam pēc Covid-19 krīzes (OV L 433, 22.12.2020., 23. lpp.).

(28) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 11. pantā dalībvalstu pienākums paziņot par lēmumiem, kurus tās ir pieņēmušas saskaņā ar minēto pantu, un par tās tiešo maksājumu summas daļas samazinājuma aplēses rezultātu, kura lauksaimniekam piešķirama par konkrētu kalendāro gadu un pārsniedz 150 000 EUR, patlaban paredzēts vienīgi attiecībā uz 2015.–2020. gadu. Lai nodrošinātu esošās sistēmas nepārtrauktību, lēmumi, ko dalībvalstis ir pieņēmušas saskaņā ar minēto pantu, un samazinājuma summas aplēses rezultāts dalībvalstīm būtu jāpaziņo arī par 2021. un 2022. kalendāro gadu.

(29) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 14. pantu līdzekļu pārvietošana no tiešajiem maksājumiem uz lauku attīstību un otrādi dalībvalstīm ir atļauta attiecībā uz 2014.–2020. kalendāro gadu. Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis var ievērot savu stratēģiju, elastība starp pīlāriem būtu jāpadara pieejama arī par 2021. kalendāro gadu (2022. finanšu gadu) un par 2022. kalendāro gadu (2023. finanšu gadu).

(30) Lai Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 22. panta 1. punktu, 36. panta 4. punktu, 42. panta 2. punktu, 49. panta 2. punktu, 51. panta 4. punktu un 53. panta 7. punktu varētu noteikt maksimāli pieļaujamo budžeta apjomu, dalībvalstīm savi lēmumi par katrai shēmai paredzētajiem finanšu piešķīrumiem jāpaziņo līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu.

(31) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 22. panta 5. punkts prasa lineāri koriģēt maksājumtiesību vērtību, ja pamata maksājuma shēmas maksimālais apjoms, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir mainījies tāpēc, ka dalībvalstis ir pieņēmušas noteiktus lēmumus, kuri šo maksimālo apjomu ietekmē. Minētās regulas II pielikuma attiecināšana arī uz maksimālajiem apjomiem, kas valstīm noteikti laikposmam pēc 2020. kalendārā gada, un vēlākām iespējamām ikgadējām izmaiņām varētu ietekmēt pamata maksājuma shēmas maksimālo apjomu. Tāpēc, lai dalībvalstis spētu ievērot minētās regulas 22. panta 4. punktā noteikto pienākumu par maksājumtiesību un rezervju summas atbilstību pamata maksājuma shēmas maksimālajam apjomam, ir lietderīgi paredzēt lineāru korekciju, kas vajadzīga, lai pielāgotos minētās regulas II pielikuma tvēruma paplašināšanai vai grozījumiem pārejas laikā. Turklāt, lai dalībvalstīm dotu lielāku elastību, šķiet lietderīgi atļaut tām – iespējams, ar atšķirīgām korekcijas likmēm – pielāgot maksājumtiesību vai rezerves vērtību.

(32) Saskaņā ar pašreizējo tiesisko regulējumu dalībvalstis savus lēmumus par gada valsts maksimālā apjoma sadalījumu reģioniem saskaņā ar pamata maksājuma shēmu un iespējamām ikgadējām pakāpeniskām sākotnējās vērtības izmaiņām laikposmā, ko aptver Regula (ES) Nr. 1307/2013, 2014. gadā ir paziņojušas par laikposmu līdz 2020. kalendārajam gadam. Ir nepieciešams, ka dalībvalstis paziņo šādus lēmumus arī par 2021. un 2022. kalendāro gadu.

(33) Iekšējās konverģences mehānisms ir galvenais process, kas nodrošina taisnīgāku tiešā lauksaimnieku ienākumu atbalsta sadali. Uz vēsturiskām atsaucēm balstītas ievērojamas individuālas atšķirības kļūst arvien grūtāk pamatojamas. Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzētais galvenais iekšējās konverģences modelis ir dalībvalstu veikta vienotas fiksētas likmes piemērošana visām maksājumtiesībām valsts vai reģionālā līmenī, sākot no 2015. gada. Tomēr, lai nodrošinātu vienmērīgāku pāreju uz vienotu vērtību, tika noteikta atkāpe jeb t. s. tuneļa metode, kas dalībvalstīm ļauj maksājumtiesību vērtības diferencēt, 2015.–2019. gadā piemērojot daļēju konverģenci. Dažas dalībvalstis minēto atkāpi ir izmantojušas. Lai turpinātu virzīties uz taisnīgāku tiešo maksājumu sadali, pēc 2019. gada dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties nevis panākt vienotu fiksētu likmi vai saglabāt maksājumtiesību vērtību 2019. gada līmenī, bet gan tuvināties valsts vai reģionālam vidējam rādītājam. Minētajai iespējai dalībvalstīm būtu jātiek piemērotai no 2021. gada 1. janvāra. Dalībvalstīm katru gadu būtu jāpaziņo Komisijai savs lēmums par nākamo gadu.

(34) Ar šo regulu grozītās Regulas (ES) Nr. 1307/2013 noteikumi par visu maksājumtiesību pielāgošanu ar atpakaļejošu spēku būtu jāpiemēro no 2020. gada 1. janvāra, lai tiktu būtu precizēts, ka dalībvalstis varēja īstenot konverģenci pēc 2019. gada.

(35) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. pantā ir paredzētas ikgadējas pakāpeniskas no rezerves piešķirto maksājumtiesību vērtības izmaiņas, kas atspoguļotu minētās regulas II pielikumā noteiktā valsts maksimālā apjoma ikgadējās izmaiņas, kuras savukārt atspoguļo rezerves daudzgadu pārvaldību. Šie noteikumi būtu jāpielāgo tā, lai atspoguļotu, ka ir iespējams gan grozīt visu piešķirto maksājumtiesību vērtību, gan koriģēt rezervi atbilstoši minētās regulas II pielikumā norādītās summas izmaiņām divos gados. Dalībvalstīs, kuras nolemj turpināt iekšējo konverģenci, minētā iekšējā konverģence tiek īstenota katru gadu. Par 2020., 2021. un 2022. kalendāro gadu piešķīruma gadā jānosaka

tikai kārtējā gada maksājumtiesību vērtība. To maksājumtiesību vienības vērtība, kas attiecīgajā gadā piešķiramas no rezerves, būtu jāaprēķina pēc iespējamas rezerves koriģēšanas saskaņā ar minētās regulas 22. panta 5. punktu. Visos turpmākajos gados no rezerves piešķirto maksājumtiesību vērtība būtu jāpielāgo saskaņā ar minētās regulas 22. panta 5. punktu.

(36) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. pants paredz vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanu līdz 2020. gada 31. decembrim. Ir lietderīgi atļaut vienotā platībmaksājuma shēmas pagarināšanu 2021. un 2022. gadā.

(37) Ņemot vērā to, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 II pielikuma grozījums, kas izklāstīts šajā regulā, stāsies spēkā pārāk vēlu un dalībvalstīm nebūs iespējams ievērot sākotnējo termiņu attiecībā uz konkrētiem paziņošanas pienākumiem 2020. gadā, ir nepieciešams atlikt termiņu, kurā dalībvalstīm jāpieņem lēmums pirmo reizi ieviest pārdalošo maksājumu no 2021. vai 2022. gada, un minētā lēmuma paziņošanu Komisijai. Ir lietderīgi noteikt minēto termiņu vienlaikus ar termiņu lēmumiem par elastīgumu starp pīlāriem.

(38) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 37. pantu dalībvalstis, kuras piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, var pieņemt lēmumu laikposmā no 2015. līdz 2020. gadam piešķirt pārejas posma valsts atbalstu, lai izvairītos no pēkšņa un būtiska atbalsta samazinājuma tajās nozarēs, kuras līdz 2014. gadam guva labumu no pārejas posma valsts atbalsta. Lai nodrošinātu, ka pārejas laikā ar šādu atbalstu joprojām var atbalstīt lauksaimnieku ienākumus minētajās konkrētajās nozarēs, būtu jāparedz minētā atbalsta turpināšana ar tādiem pašiem nosacījumiem un ierobežojumiem kā laikposmā no 2015. līdz 2020. gadam.

(39) Juridiskās noteiktības labad būtu jāprecizē, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 41. un 42. pants dalībvalstīm ļauj katru gadu pārskatīt savus lēmumus par pārdalošo maksājumu. Pārskatīšanas termiņš, kas piemērojams 2021. un 2022. gadā, būtu jānosaka vienlaikus ar termiņu lēmumiem par elastīgumu starp pīlāriem.

(40) Ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 10. punktu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuri dalībvalstīm ļauj nolemt, ka brīvprātīgo saistīto atbalstu var turpināt izmaksāt līdz 2020. gadam, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām šāds atbalsts tika piešķirts iepriekšējā atsauces laikposmā. Minētā pilnvarojuma nolūks ir nodrošināt vislielāko iespējamo saskanību starp Savienības shēmām, kuras ir vērstas uz tām nozarēm, ko var skart strukturāli tirgus traucējumi. Tāpēc ir lietderīgi šo pilnvarojumu pagarināt tā, lai tas aptvertu arī 2021. un 2022. gadu.

(41) Ņemot vērā to, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 II pielikuma grozījums, kas izklāstīts šajā regulā, stāsies spēkā pārāk vēlu un dalībvalstīm nebūs iespējams ievērot sākotnējo termiņu attiecībā uz konkrētiem paziņošanas pienākumiem 2020. gadā, ir nepieciešams atlikt termiņu, kurā dalībvalstīm jāpieņem lēmums pirmo reizi ieviest brīvprātīgo saistīto atbalstu no 2021. vai 2022. gada, un minētā lēmuma paziņošanu Komisijai. Ir lietderīgi noteikt minēto termiņu vienlaikus ar termiņu lēmumiem par elastīgumu starp pīlāriem. Tāpat arī termiņš dalībvalstu lēmumam turpināt vai pārtraukt brīvprātīga saistītā atbalsta piešķiršanu 2021. un 2022. gadā un minētā lēmuma paziņošanai Komisijai būtu jāatliek līdz tam pašam termiņam.

(42) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 54. pantā ir noteikti elementi dalībvalstu paziņojumiem par brīvprātīgu saistīto atbalstu. Ir lietderīgi precizēt, ka minētajos paziņojumos par 2021. un 2022. kalendāro gadu būtu jāiekļauj procentuālā daļa no valsts maksimālā apjoma, ko izmanto minētā atbalsta finansēšanai 2021. un 2022. gadā.

(43) Regula (ES) Nr. 1308/2013 paredz noteikumus par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju un ietver konkrētas atbalsta shēmas. Komisijas tiesību aktu priekšlikumi par KLP pēc 2020. gada paredzēja, ka minētās atbalsta shēmas jāiestrādā turpmākajos dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos. Lai nodrošinātu minēto atbalsta shēmu vienmērīgu integrāciju turpmākajā KLP, būtu jāparedz noteikumi par katras minētās atbalsta shēmas ilgumu, kad to paredzēts atjaunot pārejas laikā. Tādēļ pēc spēkā esošajām darba programmām attiecībā uz atbalsta shēmu olīveļļas un galda olīvu nozarē, kas izstrādātas laikposmam no 2018. gada 1. aprīļa līdz 2021. gada 31. martam, būtu jāseko jaunām darba programmām, kuru darbības ilgums būtu no 2021. gada 1. aprīļa līdz 2022. gada 31. decembrim. Spēkā esošās darbības programmas augļu un dārzeņu nozarē, kuras nav sasniegušas maksimālo piecu gadu ilgumu, var pagarināt tikai līdz 2022. gada 31. decembrim. Jaunas darbības programmas augļu un dārzeņu nozarē būtu jāapstiprina tikai uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus. Spēkā esošās valsts programmas biškopības nozarē, kas izstrādātas laikposmam no 2019. gada 1. augusta līdz 2022. gada 31. jūlijam, būtu jāpagarina līdz 2022. gada 31. decembrim.

(44) Ņemot vērā Covid-19 pandēmijas izraisīto krīzi, vīnkopjiem, kuriem bija stādīšanas atļaujas jauniem stādījumiem vai atkārtotai apstādīšanai, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, lielā mērā tika liegta iespēja šīs atļaujas plānoti izmantot pēdējā to derīguma gadā. Lai izvairītos no minēto atļauju zaudēšanas un samazinātu risku, ka varētu pasliktināties apstākļi, saskaņā ar kuriem būtu jāveic stādīšana, ir nepieciešams atļaut pagarināt to jaunu stādījumu vai atkārtotas apstādīšanas stādīšanas atļauju derīguma termiņu, kuru termiņš beidzas 2020. gadā. Tāpēc visas stādīšanas atļaujas jauniem stādījumiem vai atkārtotai apstādīšanai, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, būtu jāpagarina līdz 2021. gada 31. decembrim. Turklāt, ņemot vērā izmaiņas tirgus perspektīvās, tādu stādīšanas atļauju turētājiem, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, vajadzētu būt iespējai neizmantot savas atļaujas, nesaņemot administratīvu sodu.

(45) Ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radītos traucējumus un grūtības, ko tā ir radījusi attiecībā uz jaunu vīnogulāju stādīšanas vai atkārtotas apstādīšanas atļaujām, ar šo regulu grozītais Regulas (ES) Nr. 1308/2013 noteikums par jaunu vīnogulāju stādīšanas atļaujām vai atkārtotas apstādīšanas atļaujām, kuru termiņš beidzās 2020. gadā, būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku no 2020. gada 1. janvāra.

(46) 2013. gadā tika paredzēti pārejas noteikumi, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no agrākā vīna vīnogu stādīšanas tiesību režīma uz jauno stādīšanas atļauju sistēmu, jo īpaši, lai izvairītos no pārmērīgiem stādījumiem pirms minētās jaunās sistēmas sākuma. Pēdējais pieteikumu iesniegšanas termiņš stādīšanas tiesību pārvēršanai atļaujās beidzas 2020. gada 31. decembrī. Tomēr atļaujas ir jāizmanto pieteikuma iesniedzējam, un tās nav tirgojamas kā iepriekšējās stādīšanas tiesības. Turklāt varētu pieprasīt, lai atļaujas pieteikuma iesniedzējiem būtu atbilstoša vīna dārza platība; tas var radīt situācijas, kad stādīšanas tiesību īpašnieki vēl nav varējuši iegādāties attiecīgās vīna dārza platības, lai izmantotu atļaujas, kas izrietētu no viņu stādīšanas tiesību pārveidošanas. Covid-19 pandēmijas smagā ekonomiskā ietekme uz vīna nozari ir radījusi naudas plūsmas problēmas vīnkopjiem, kā arī neskaidrību par turpmāko pieprasījumu pēc vīna. Vīnkopjiem, kuriem joprojām ir stādīšanas tiesības, nevajadzētu būt spiestiem izlemt, vai viņi vēlas pārveidot savas stādīšanas tiesības par atļaujām, vienlaikus saskaroties ar ārkārtas grūtībām Covid-19 pandēmijas izraisītās krīzes dēļ, jo īpaši tāpēc, ka viņiem tiktu piemērots administratīvs sods, ja viņi neizmantotu savas no pārveidošanas radušās stādīšanas atļaujas. Tāpēc tām dalībvalstīm, kuras vīnkopjiem ļāvušas līdz 2020. gada 31. decembrim iesniegt pieteikumus par stādīšanas tiesību pārveidošanu, būtu jādod iespēja pagarināt šādu pieprasījumu iesniegšanas termiņu līdz 2022. gada 31. decembrim. Tāpēc šādu pārveidotu atļauju derīguma termiņš būtu jāpielāgo, un tam būtu jābeidzas 2025. gada 31. decembrī.

(47) Ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 214.a pantu Somijai ir dota iespēja, saņemot Komisijas atļauju, ar konkrētiem nosacījumiem līdz 2020. gadam piešķirt valsts atbalstu Dienvidsomijā. Lai nodrošinātu minētā atbalsta maksājumu nepārtrauktību pārejas laikā, šā valsts atbalsta piešķiršanai arī turpmāk ir jābūt atļautai ar tādiem pašiem nosacījumiem un tādām pašām summām kā 2020. gadā.

(48) Lai uzlabotu olīveļļas tirgus darbību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai lemt, kā īstenot tirdzniecības noteikumus piedāvājuma regulēšanai. Tomēr no šo lēmumu darbības jomas būtu jāizslēdz metodes, kas varētu kropļot konkurenci.

(49) Nesenie notikumi ir apliecinājuši, ka lauksaimnieki aizvien vairāk saskaras ar ienākumu nepastāvības riskiem– daļēji tirgus risku dēļ un daļēji tādēļ, ka Savienības lopkopības un zemkopības resursus ietekmē ekstrēmi laikapstākļu notikumi un biežas sanitārās un fitosanitārās krīzes. Lai ienākumu nepastāvību mazinātu, iedrošinot lauksaimniekus labajos gados uzkrāt līdzekļus tērēšanai sliktajos gados, valsts nodokļu pasākumi, ar kuriem lauksaimniekiem piemērojamo ienākuma nodokļa bāzi aprēķina, pamatojoties uz daudzgadu periodu, nebūtu jāattiecina uz valsts atbalsta noteikumiem.

(50) Tā kā šīs Regulas mērķi, proti, paredzēt pašreizējā KLP regulējuma noteikumu turpmāku piemērošanu un nepārtrauktu maksājumu lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem veikšanu, un tādējādi pārejas laikā nodrošināt paredzamību un stabilitāti, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(51) Šai regulai piemēro horizontālos finanšu noteikumus, ko Eiropas Parlaments un Padome pieņēmuši, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 322. pantu. Minētie noteikumi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 ([13]) un jo īpaši nosaka procedūru budžeta izveidei un izpildei, izmantojot dotācijas, iepirkumu, godalgas, netiešu izpildi, kā arī paredz finanšu dalībnieku atbildības pārbaudes. Noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 322. pantu, iekļauj arī vispārēja nosacījuma mehānisma režīmu Savienības budžeta aizsardzībai.

(52) Tāpēc Regula (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013 un (ES) Nr. 1308/2013 būtu attiecīgi jāgroza.

(53) Lai nodrošinātu, ka papildus resursi, kas darīti pieejami, pamatojoties uz ESAI regulu, ir pieejami no 2021. gada 1. janvāra, noteikumiem par ESAI atbalstu šajā regulā būtu jātiek piemērotiem ar atpakaļejošu spēku no minētā datuma.

(54) Ņemot vērā primāro nepieciešamību nodrošināt tiesisko noteiktību lauksaimniecības nozarē pašreizējos apstākļos, šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

I NODAĻA

Dažu Regulā (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 1310/2013 paredzēto laikposmu pagarināšana un Regulas (ES) Nr. 1303/2013 piemērošanas turpināšana 2021. un 2022. plānošanas gadā

1. pants

Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai atbalstīto programmu laikposma pagarināšana

1. Ar šo attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) atbalstītajām programmām Regulas (ES) Nr. 1303/2013 26. panta 1. punktā noteiktais laikposms no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim tiek pagarināts līdz 2022. gada 31. decembrim.

2. Šā panta 1. punktā minētā ELFLA atbalstīto programmu termiņa pagarināšana neskar vajadzību attiecībā uz pārejas laiku iesniegt Regulas (ES) Nr. 1305/2013 11. panta a) punktā minēto lūgumu grozīt lauku attīstības programmu. Šādi grozījumi nodrošina, ka vismaz to pašu kopējo ELFLA ieguldījuma daļu rezervē minētās regulas 59. panta 6. punkta pasākumiem.

2. pants

Regulas (ES) Nr. 1303/2013 piemērošanas turpināšana attiecībā uz programmām, ko atbalsta ELFLA

1. Regulu (ES) Nr. 1303/2013 turpina piemērot programmām, kuras atbalsta no ELFLA 2014.–2020. gada plānošanas periodā un tiek pagarinātas saskaņā ar šīs regulas 1. pantu.

2. Attiecībā uz programmām, kuras tiek pagarinātas saskaņā ar šīs regulas 1. pantu, Regulas (ES) Nr. 1303/2013 50. panta 1. punktā, 51. panta 1. punktā, 57. panta 2. punktā, 65. panta 2. un 4. punktā un 76. panta pirmajā daļā minētās atsauces uz laikposmiem vai termiņiem pagarina par diviem gadiem.

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

3. Attiecībā uz programmām, kuras tiek pagarinātas saskaņā ar šīs regulas 1. pantu, dalībvalstis groza savus mērķrādītājus, kas noteikti saistībā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 II pielikumā izklāstīto darbības rezultātu satvaru, lai noteiktu mērķrādītājus 2025. gadam. Minētajām programmām – tās atsauces uz mērķrādītājiem 2023. gadam, kuras izklāstītas īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 22. panta 7. punktu vai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 8. panta 3. punktu, 67. pantu, 75. panta 5. punktu un 76. panta 1. punktu, saprot kā atsauces uz mērķrādītājiem 2025. gadam.

4. Vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim Komisija sagatavo Regulas (ES) Nr. 1303/2013 57. panta 4. punktā paredzēto kopsavilkuma ziņojumu, kurā sniegti galvenie secinājumi no ELFLA *ex post* novērtējumiem.

3. pants

Tiesības uz atbalstu par dažiem izdevumu veidiem pārejas laikā

Neskarot šīs regulas 2. panta 2. punktu, Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 38. pantu, izdevumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1310/2013 3. panta 1. punktā un Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 16. pantā, ir attiecināmi, lai pretendētu uz ELFLA ieguldījumu no 2021. un 2022. gada piešķīruma tām ELFLA programmām, kas tika pagarinātas saskaņā ar šīs regulas 1. pantu, ņemot vērā šādus nosacījumus:

a) šādi izdevumi ir paredzēti attiecīgajā lauku attīstības programmā tiem gadiem, kas iekļauti pārejas laikā;

b) piemēro attiecīgā pasākuma ELFLA ieguldījuma likmi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1310/2013 I pielikumam un Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 I pielikumam;

c) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 2. punktā minētā sistēma attiecas uz juridiskajām saistībām, ko uzņemas saskaņā ar pasākumiem, kuri atbilst atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 28.–31., 33., 34. un 40. pantu, un attiecīgās darbības ir skaidri noteiktas; un

d) maksājumi par juridiskajām saistībām, kas minētas šā panta c) punktā, tiek veikti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 75. pantā noteiktajā termiņā.

II NODAĻA

Sagatavošanās sabiedrības virzītām vietējām attīstības stratēģijām 2021. un 2022. plānošanas gadā

4. pants

Sabiedrības virzīta vietējā attīstība

Attiecībā uz programmām, kas pagarinātas saskaņā ar šīs regulas 1. pantu, ELFLA var atbalstīt izmaksas spēju veidošanai un sagatavošanas darbībām, ar ko tiek atbalstīta sabiedrības virzītu vietējo stratēģiju izstrāde un turpmākā īstenošana jaunā tiesiskā regulējuma ietvaros.

III NODAĻA

Maksājumtiesības attiecībā uz tiešajiem maksājumiem lauksaimniekiem

5. pants

Galīgās maksājumtiesības

1. Maksājumtiesības, kas lauksaimniekiem piešķirtas pirms 2020. gada 1. janvāra, par likumīgām un pareizām uzskata no 2021. gada 1. janvāra. To tiesību vērtība, kuras uzskata par likumīgām un pareizām, ir vērtība par 2020. kalendāro gadu, kas ir spēkā 2020. gada 31. decembrī.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalsts, kas ir izmantojusi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā paredzēto iespēju, var, ievērojot lauksaimnieku tiesisko paļāvību, nolemt, ka visas maksājumtiesības, kas piešķirtas pirms 2020. gada 1. janvāra, no minētās dienas uzskata par likumīgām un pareizām. Minētajā gadījumā to tiesību vērtība, kuras uzskata par likumīgām un pareizām, ir 2019. kalendārā gada vērtība, kas ir spēkā 2019. gada 31. decembrī.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot attiecīgos Savienības tiesību aktu pantus, it īpaši Regulas (ES) Nr. 1307/2013 22. panta 5. punktu un 25. panta 12. punktu, par maksājumtiesību vērtību 2020. kalendārajā gadā un turpmāk.

4. Maksājumtiesībām, kas lauksaimniekiem piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumiem, kuros ir faktu kļūdas, 1. un 2. punktu nepiemēro, izņemot gadījumus, kad var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks kļūdu atklāt nevarēja.

5. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Komisijas pilnvaras pieņemt Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā minētos lēmumus par izdevumiem, kas radušies saistībā ar maksājumiem, kuri piešķirti attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2020. gadam ieskaitot, ja piemēro šā panta 1. punktu, vai līdz 2019. gadam ieskaitot, ja piemēro šā panta 2. punktu.

IV NODAĻA

Pārejas noteikumi, kas attiecas uz lauku attīstību

6. pants

Tādu izdevumu attiecināmība, kas radušies saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un tādu konkrētu veidu izdevumu attiecināmība, kas radušies saskaņā ar Regulām (EK) Nr. 1698/2005 un (EK) Nr. 1257/1999

Izdevumi, kas saistīti ar juridiskām saistībām pret labuma guvējiem un kas radušies saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un tādu konkrētu veidu izdevumi, kas radušies saskaņā ar Padomes Regulām (EK) Nr. 1698/2005 ([14]) un (EK) Nr. 1257/1999 ([15]), laikposmā no 2023. līdz 2027. gadam var būt atbilstīgi finansējuma saņemšanai no ELFLA no 2023. gada 1. janvāra, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar KLP tiesisko regulējumu, kas piemērojams laikposmā no 2023. līdz 2027. gadam.

II SADAĻA

Grozījumi

7. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1305/2013

Regulu (ES) Nr. 1305/2013 groza šādi:

1) regulas 8. panta 1. punkta h) apakšpunktu groza šādi:

   a) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

      "i) tabulu, kurā saskaņā ar šīs regulas 58. panta 4. punktu un 58.a panta 2. punktu ir norādīts katram gadam plānotais kopējais ELFLA ieguldījums. Minētajā tabulā atsevišķi norāda šīs regulas 58.a panta 2. punktā minētos papildu resursus. Attiecīgā gadījumā minētajā tabulā atsevišķi norāda arī kopējā ELFLA ieguldījumā

([14]) Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

([15]) Padomes Regula (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.).

paredzētās apropriācijas mazāk attīstītajiem reģioniem un līdzekļus, kas pārvietoti uz ELFLA, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 7. panta 2. punktu. Plānotais ELFLA gada ieguldījums ir saderīgs ar daudzgadu finanšu shēmu;";

b) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"ii) tabulu, kurā par katru pasākumu, par katru darbības veidu ar īpašu ELFLA ieguldījuma likmi, par 37. panta 1. punktā un 39.a pantā minēto darbības veidu, par 38. panta 3. punktā un 39. panta 1. punktā minēto darbības veidu –ja dalībvalsts piemēro procentuālo daļu, kas ir mazāka par 30 % – un attiecībā uz tehnisko palīdzību norāda kopējo plānoto Savienības ieguldījumu un piemērojamā ELFLA ieguldījuma likmi. Attiecīgā gadījumā minētajā tabulā atsevišķi norāda ELFLA ieguldījuma likmi mazāk attīstītajiem reģioniem un citiem reģioniem;";

2) regulas 28. panta 5. punktam pievieno šādas daļas:

"Attiecībā uz jaunajām saistībām, ko uzņemas no 2021. gada, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās nosaka īsāku laikposmu, no viena līdz trim gadiem.

Ja dalībvalstis saskaņā ar pirmo daļu paredz saistību ikgadēju pagarināšanu pēc sākotnējā laikposma beigām, no 2022. gada pagarinājums nepārsniedz vienu gadu.

Atkāpjoties no otrās daļas, attiecībā uz jaunām saistībām, ko paredzēts uzņemties 2021. un 2022. gadā, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās var noteikt laikposmu, kas ir ilgāks par trim gadiem, balstoties uz to, kāda veida saistības tās ir un kādus ar vidi un klimatu saistītus mērķus cenšas sasniegt.";

3) regulas 29. panta 3. punktam pievieno šādas daļas:

"Attiecībā uz jaunajām saistībām, ko uzņemas no 2021. gada, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās nosaka īsāku laikposmu, no viena līdz trim gadiem.

Ja dalībvalstis saskaņā ar pirmo daļu paredz ikgadēju bioloģiskās lauksaimniecības saglabāšanas saistību pagarināšanu pēc sākotnējā laikposma beigām, no 2022. gada pagarinājums nepārsniedz vienu gadu.

Atkāpjoties no otrās daļas, attiecībā uz jaunām saistībām, ko paredzēts uzņemties 2021. un 2022. gadā, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās var noteikt laikposmu, kas ir ilgāks par trim gadiem, ja ir nodrošināts atbalsts pārejai uz bioloģisko lauksaimniecību.";

4) regulas 31. panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"2021. un 2022. gadā attiecībā uz programmām, kas pagarinātas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/2220 * 1. pantu, ja dalībvalstis nav piešķīrušas pakāpeniski samazinātus maksājumus ne ilgāk kā uz četriem gadiem līdz 2020. gadam, minētās dalībvalstis var nolemt turpināt minētos maksājumus līdz 2022. gada beigām, bet ne ilgāk kā kopumā uz četriem gadiem. Tādā gadījumā maksājumi 2021. un 2022. gadā nepārsniedz 25 EUR par hektāru.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/2220 (2020. gada 23. decembris), ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (OV L 437, 28.12.2020., 1. lpp.).";

5) regulas 33. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

"Attiecībā uz jaunajām saistībām, ko uzņemas no 2022. gada, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās nosaka īsāku laikposmu, no viena līdz trim gadiem.

Ja dalībvalstis saskaņā ar otro daļu paredz saistību atjaunošanu katru gadu pēc sākotnējā laikposma beigām, no 2022. gada atjaunojums nepārsniedz vienu gadu.

Atkāpjoties no trešās daļas, attiecībā uz jaunām saistībām, ko paredzēts uzņemties 2021. un 2022. gadā, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās var noteikt laikposmu, kas ir ilgāks par trim gadiem, balstoties uz to, kāda veida saistības tās ir un kādus ieguvumus dzīvnieku labturības jomā tiecas sasniegt.";

6) regulas 38. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Atbalstu saskaņā ar 36. panta 1. punkta b) apakšpunktu piešķir tikai, lai segtu zaudējumus, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, dzīvnieku vai augu slimības uzliesmojums, kaitēkļu invāzijas vai pasākumi, kas saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK ir pieņemti, lai izskaustu vai apturētu augu slimību vai kaitēkļu invāziju, vai novērstu vides incidentu, un kas iznīcina vairāk nekā 30 % no attiecīgā lauksaimnieka vidējā produkcijas gada apjoma iepriekšējos trīs gados vai no trīs gadu produkcijas vidējā apjoma, kas aprēķināts, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju. Lai aprēķinātu lauksaimnieka produkcijas gada apjomu, var izmantot rādītājus. Izmantotā aprēķināšanas metode ļauj noteikt atsevišķa lauksaimnieka faktiskos zaudējumus attiecīgajā gadā. Dalībvalstis var nolemt samazināt minēto 30 % procentu punktus, tomēr paredzot, ka tie nav mazāki par 20 %.";

7) regulas 39. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Atbalstu saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu piešķir tikai tad, ja ienākumu kritums pārsniedz 30 % no atsevišķa lauksaimnieka vidējiem gada ienākumiem iepriekšējo trīs gadu laikposmā vai vidējiem trīs gadu ienākumiem, kas aprēķināti, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju. Regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos ienākumi ir to ieņēmumu summa, kurus lauksaimnieks gūst no tirgus, ieskaitot jebkādu publisko atbalstu un atskaitot resursu izmaksas. Kopfonda maksājumi lauksaimniekiem kompensē mazāk nekā 70 % no zaudētajiem ienākumiem tajā gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt šo palīdzību. Aprēķinot lauksaimnieka gada ienākumu zaudējumus, var izmantot rādītājus. Dalībvalstis var nolemt samazināt minēto 30 % procentu punktus, tomēr paredzot, ka tie nav mazāki par 20 %.";

8) regulas 39.b panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Atbalstu sniedz vienreizēja maksājuma veidā, kas jāsamaksā līdz 2021. gada 31. decembrim, pamatojoties uz atbalsta pieteikumiem, kurus kompetentā iestāde apstiprinājusi līdz 2021. gada 30. jūnijam. Pēc tam Komisija to atmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām un atbilstoši pieejamajam finansējumam. Maksājumu līmeni var diferencēt pa saņēmēju kategorijām saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.";

9) regulas 42. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Papildus uzdevumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 34. pantā un Regulas (ES) 2020/2220 4. pantā, vietējās rīcības grupas var veikt arī papilduzdevumus, kurus tām deleģējusi vadošā iestāde un/vai maksājumu aģentūra.";

10) regulas 51. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis, kurām Savienības atbalsta lauku attīstībai kopējais apjoms 2014.–2020. gadam, kā noteikts šīs regulas I pielikumā, ir mazāks par 1 800 miljoniem EUR, pēc to programmu pagarināšanas saskaņā ar Regulas (ES) 2020/2220 1. pantu var nolemt 5 % no katras lauku attīstības programmas kopējās summas atvēlēt Regulas (EU) Nr. 1303/2013 59. pantā minētajiem uzdevumiem.";

11) regulas 58. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

"Neskarot šā panta 5., 6. un 7. punktu, kopējais maksimālais Savienības atbalsta apjoms lauku attīstībai, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, laikposmam no 2021. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim ir 26 896 831 880 EUR pašreizējās cenās un saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam.";

b) 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Lai ņemtu vērā izmaiņas, kas attiecas uz šā panta 4. punktā minēto sadalījumu pa gadiem, ieskaitot šā panta 5. un 6. punktā minētos pārvietojumus un tos pārvedumus, kas izriet no Regulas (ES) 2020/2220 1. panta piemērošanas, lai veiktu tehniskus pielāgojumus, nemainot kopējos piešķīrumus, vai lai ņemtu vērā jebkādas citas

izmaiņas, kas ar tiesību aktu paredzētas pēc šīs regulas pieņemšanas, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 83. pantu, lai pārskatītu šīs regulas I pielikumā noteiktos maksimālos apjomus.";

12) regulai pievieno šādu pantu:

"58.a pants

Resursi Savienības lauksaimniecības nozares un lauku apvidu atveseļošanai

1. Saskaņā ar šo pantu Padomes Regulas (ES) 2020/… ("ESAI regula") * 1. panta 2. punkta g) apakšpunktu īsteno ar pasākumiem, kuri saskaņā ar ELFLA ir atbalsttiesīgi, kuru mērķis ir novērst Covid-19 krīzes ietekmi un kuriem no minētās regulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta vi) punktā minētās summas paredzētā summa, ievērojot minētās regulas 3. panta 3., 4. un 8. punktu, ir 8 070 486 840 EUR faktiskajās cenās.

Minēto summu 8 070 486 840 EUR faktiskajās cenās veido ārējie piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ** 21. panta 5. punktu.

To kā papildu resursus budžeta saistībām saskaņā ar ELFLA 2021. un 2022. gadam papildus kopējiem resursiem, kas izklāstīti šīs regulas 58. pantā, dara pieejamu šādi:

— 2021. gads: 2 387 718 000 EUR,

— 2022. gads: 5 682 768 840 EUR

Šīs regulas, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 un Regulas (ES) Nr. 1307/2013 nolūkā minētos papildu resursus uzskata par summām, ar kurām finansē ELFLA pasākumus. Tos uzskata par daļu no šīs regulas 58. panta 1. punktā minētā Savienības lauku attīstības atbalsta kopsummas, kurai tos pieskaita, ja ir atsauce uz Savienības lauku attīstības atbalsta kopsummu. Šā panta 2. punktā un šajā punktā minētajiem papildu resursiem nepiemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 14. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minēto papildu resursu sadalījums katrai dalībvalstij pēc šā panta 7. punktā minētās summas atvilkšanas ir izklāstīts Ia pielikumā.

3. Šā panta 1. punktā minētajiem papildu resursiem nepiemēro procentuālās robežvērtības, kādas kopējam ELFLA ieguldījumam ir lauku attīstības programmā, kas minētas šīs regulas 59. panta 5. un 6. punktā. Tomēr dalībvalstis nodrošina, lai katrā lauku attīstības programmā vismaz tāda pati ELFLA ieguldījuma kopējā daļa, tostarp šā panta 2. punktā minētie papildu resursi, tiktu rezervēta šīs regulas 59. panta 6. punktā minētajiem pasākumiem, ievērojot Regulas (ES) 2020/2220 1. panta 2. punktu.

4. Vismaz 37 % no šā panta 2. punktā minētajiem papildu resursiem katrā lauku attīstības programmā tiek rezervēti pasākumiem, kas minēti 33. pantā un 59. panta 5. un 6. punktā, un jo īpaši šādiem nolūkiem:

a) bioloģiskā lauksaimniecība;

b) klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām, tostarp lauksaimniecības radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana;

c) augsnes saglabāšana, tostarp augsnes auglības uzlabošana ar oglekļa sekvestrēšanu;

d) ūdens resursu izmantošanas un apsaimniekošanas, tostarp ūdens ekonomijas, uzlabošana;

e) bioloģiskajai daudzveidībai labvēlīgu dzīvotņu izveide, saglabāšana un atjaunošana;

f) pesticīdu un pretmikrobu līdzekļu lietošanas radīto risku un seku samazināšana;

g) dzīvnieku labturība;

h) iniciatīvas *LEADER* sadarbības pasākumi.

5. Vismaz 55 % no šā panta 2. punktā minētajiem papildu resursiem katrā lauku attīstības programmā tiek rezervēti pasākumiem, kas minēti 17., 19., 20. un 35. pantā, ar noteikumu, ka šādus pasākumus lauku attīstības programmās izmanto, lai veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību lauku apvidos un sekmētu noturīgu, ilgtspējīgu un digitālu ekonomikas atveseļošanu, cita starpā saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem lauksaimniecības, vides un klimata mērķiem, un jo īpaši, lai sekmētu:

a) īsas piegādes ķēdes un vietējos tirgus;

b) resursu efektivitāti, tostarp precīzu un viedu lauksaimniecību, inovāciju, ražošanas iekārtu un aprīkojuma digitalizāciju un modernizāciju;

c) darba drošības apstākļus;

d) atjaunojamo energoresursu enerģiju, aprites ekonomiku un bioekonomiku;

e) piekļuvi kvalitatīvām IKT lauku apvidos.

Piešķirot šā panta 2. punktā minētos papildu resursus, dalībvalstis var nolemt atkāpties no šā punkta pirmajā daļā noteiktās procentuālās robežvērtības par tik, cik tas ir nepieciešams, lai ievērotu Regulas (ES) 2020/2220 1. panta 2. punktā noteikto regresa nepieļaušanas principu. Tomēr dalībvalstis tā vietā var nolemt atkāpties no minētā regresa nepieļaušanas principa par tik, cik tas ir nepieciešams, lai ievērotu šā punkta pirmajā daļā noteikto procentuālo robežvērtību.

6. Pēc dalībvalstu iniciatīvas līdz 4 % no šā panta 2. punktā minētajiem kopējiem papildu resursiem var piešķirt tehniskajai palīdzībai lauku attīstības programmās saskaņā ar 51. panta 2. punktu. Minētā procentuālā robežvērtība var būt 5 % tām dalībvalstīm, uz kurām attiecas 51. panta 2. punkta ceturtā daļa.

7. Līdz 0,25 % no šā panta 1. punktā minētajiem kopējiem papildu resursiem var piešķirt tehniskajai palīdzībai saskaņā ar 51. panta 1. punktu.

8. Budžeta saistības, kas attiecas uz šā panta 1. un 2. punktā minētajiem papildu resursiem, katrā lauku attīstības programmā nosaka atsevišķi no 58. panta 4. punktā minētā piešķīruma.

9. Šā panta 1. un 2. punktā minētajiem kopējiem papildu resursiem nepiemēro Regulas (ES) Nr. 1303/2013 20., 21. un 22. pantu.

_____

* Padomes Regula (ES) 2020/2094 (2020. gada 14. decembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumentu atveseļošanas atbalstam pēc Covid-19 krīzes (OV L 433, 22.12.2020., 23. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).";

13) regulas 59. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"ea) 100 % darbībām, kas saņem finansējumu no 58.a panta 1. punktā minētajiem papildu resursiem. Dalībvalstis var noteikt vienotu, īpašu ELFLA ieguldījuma likmi, kas piemērojama visām minētajām darbībām;";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Vismaz 5 % un – attiecībā uz Horvātiju – 2,5 % no kopējā ELFLA ieguldījuma lauku attīstības programmā ir rezervēti *LEADER* un sabiedrības virzītai vietējai attīstībai, kas minēta Regulas (ES) 2020/2220 4. pantā.

Ja dalībvalstis izmanto Regulas (ES) Nr. 1307/2013 14. panta 1. punkta sestajā vai septītajā daļā paredzēto iespēju, šā punkta pirmajā daļā noteikto procentuālo daļu piemēro kopējam ELFLA ieguldījumam lauku attīstības programmā bez papildu atbalsta, kas darīts pieejams saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 14. panta 1. punkta sesto vai septīto daļu.";

c) regulas 6.a punktu aizstāj ar šādu:

"6.a ELFLA atbalsts, ko sniedz saskaņā ar 39.b pantu, nepārsniedz 2 % no kopējā ELFLA ieguldījuma lauku attīstības programmā 2014. līdz 2020. gadam, kā noteikts I pielikuma Pirmajā daļā.";

14) regulas 75. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts līdz 2016. gada 30. jūnijam un līdz katra nākamā gada 30. jūnijam, ieskaitot 2026. gadu, iesniedz Komisijai gada īstenošanas ziņojumu par lauku attīstības programmas izpildi iepriekšējā kalendārā gadā. Ziņojums, kas iesniegts 2016. gadā, ir par 2014. un 2015. kalendāro gadu.";

15) regulas 78. pantu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis 2026. gadā sagatavo *ex post* novērtējuma ziņojumu par katru no to lauku attīstības programmām. Minēto ziņojumu iesniedz Komisijai līdz 2026. gada 31. decembrim.";

16) regulas I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

17) regulai tiek pievienots jauns II pielikums, kāds tas ir izklāstīts šīs regulas II pielikumā;

18) regulas II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 17. panta 3. punkta "Ieguldījumi materiālajos aktīvos" ceturto sleju groza šādi:

i) punkta 6. rindu aizstāj ar šādu:

"No atbilstīgo ieguldījumu apjoma citos reģionos

Minētās likmes var palielināt vēl par ne vairāk kā 35 procentpunktiem attiecībā uz finansēšanas darījumiem, kurus veic no 58.a panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem, kas veicina noturīgu, ilgtspējīgu un digitālu ekonomikas atveseļošanu, ar noteikumu, ka šāds atbalsts nepārsniedz 75 %, un vēl par 20 procentpunktiem – ar noteikumu, ka maksimālais kombinētais atbalsts nepārsniedz 90 %, – šādiem nolūkiem:

— gados jauniem lauksaimniekiem, kā definēts šajā regulā, vai kas saimniecību jau ir izveidojuši piecus gadus pirms pieteikšanās atbalstam,

— kolektīviem ieguldījumiem un integrētiem projektiem, tostarp tiem, kas saistīti ar ražotāju organizāciju apvienošanos,

— regulas 32. pantā minētajiem apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi un citi specifiski ierobežojumi,

— darbībām, ko atbalsta EIP satvarā,

— ieguldījumiem, kas saistīti ar darbībām saskaņā ar 28. un 29. pantu.";

ii) punkta 11. rindu aizstāj ar šādu:

"No atbilstīgo ieguldījumu apjoma citos reģionos

Minētās likmes var palielināt vēl par ne vairāk kā 35 procentpunktiem attiecībā uz finansēšanas darījumiem, kurus veic no 58.a panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem, kas veicina noturīgu, ilgtspējīgu un digitālu ekonomikas atveseļošanu, ar noteikumu, ka šāds atbalsts nepārsniedz 75 %, un vēl par 20 procentpunktiem – ar noteikumu, ka maksimālais kombinētais atbalsts nepārsniedz 90 %, – darbībām, kuras atbalsta no EIP, vai tādām darbībām, kas ir saistītas ar saistītas ar ražotāju organizāciju apvienošanos.";

b) regulas II pielikuma 19. panta 6. punkta "Lauku saimniecību un darījumdarbības attīstība" ceturtās slejas 1. rindu aizstāj ar šādu:

"Vienam gados jaunam lauksaimniekam saskaņā ar 19. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu

Minēto summu var palielināt par papildu maksimālo summu 30 000 EUR, ja finansēšanas darījumus veic no 58.a panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem."

8. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1306/2013

Regulu (ES) Nr. 1306/2013 groza šādi:

1) regulas 25. pantam pievieno šādu daļu:

"Rezerves summa katram gadam 2021. un 2022. gadā ir 400 miljoni EUR (2011. gada cenās), un to iekļauj daudzgadu finanšu shēmas 3. izdevumu kategorijā, kā noteikts Padomes Regulas (ES) 2020/2093 * [DFS] pielikumā.

_____

* Padomes Regula (ES) 2020/2093 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (OV L 433, 22.12.2020., 11. lpp.).";

2) regulas 33. pantu aizstāj ar šādu:

"*33. pants*

Budžeta saistības

Savienības budžetā paredzētajām saistībām attiecībā uz lauku attīstības programmām piemēro Regulas (ES) Nr. 1303/2013 76. pantu un attiecīgā gadījumā saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/2220 * 2. panta 2. punktu.

_____

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/2220 (2020. gada 23. decembris), ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (OV L 437, 28.12.2020., 1. lpp.).";

3) regulas 35. pantam pievieno šādu punktu:

"5. Programmām, kas ir pagarinātas saskaņā ar Regulas (ES) 2020/2220 1. pantu, priekšfinansējums netiek piešķirts 2021. un 2022. gada piešķīrumam vai papildu resursiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 58.a panta 1. un 2. punktā.";

4) regulas 36. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas b) apakšpunktu *mutatis mutandis* piemēro papildu resursiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 58.a pantā.";

5) regulas 37. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kad Komisija ir saņēmusi pēdējo gada progresa ziņojumu par lauku attīstības programmas īstenošanu, atkarībā no līdzekļu pieejamības tā veic atlikuma maksājumu, pamatojoties uz spēkā esošo finanšu plānu, attiecīgās lauku attīstības programmas pēdējā izpildes gada pārskatiem un attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu. Šos pārskatus Komisijai iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izdevumu atbilstīguma galīgā datuma, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktā un attiecīgā gadījumā saistībā ar Regulas (ES) 2020/2220 2. panta 2. punktu, un tie aptver izdevumus, ko maksājumu aģentūra veikusi līdz izdevumu atbilstīguma galīgajam datumam.";

6) regulas 38. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Budžeta saistību daļa, kas joprojām ir spēkā Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktā minētajā izdevumu atbilstīguma galīgajā datumā, attiecīgā gadījumā to piemērojot saistībā ar Regulas (ES) 2020/2220 2. panta 2. punktu, un par kuru sešu mēnešu laikā pēc minētā datuma nav saņemta izdevumu deklarācija, tiek automātiski atcelta."

9. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1307/2013

Regulu (ES) Nr. 1307/2013 groza šādi:

1) regulas 11. panta 6. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim attiecībā uz 2021. gadu un līdz 2021. gada 1. augustam attiecībā uz 2022. gadu paziņo Komisijai par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, un par jebkuru paredzamo samazināšanas rezultātu.";

2) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis var nolemt darīt pieejamus kā papildu atbalstu, ko 2022. un 2023. finanšu gadā finansē no ELFLA, līdz 15 % no valsts gada maksimālajiem apjomiem 2021. un 2022. kalendārajam gadam, kā noteikts šīs regulas II pielikumā. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai. Minēto lēmumu Komisijai paziņo līdz 2021. gada 19. februārim attiecībā uz 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam attiecībā uz 2022. kalendāro gadu, un tajā norāda izvēlēto procentuālo daļu.";

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kuras nepieņem 1. punkta septītajā daļā minēto lēmumu par 2022. un 2023. finanšu gadu, var nolemt kā tiešos maksājumus darīt pieejamus līdz 15 % vai – Bulgārijas, Igaunijas, Spānijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas, Portugāles, Rumānijas, Slovākijas, Somijas un Zviedrijas gadījumā – līdz 25 % no summas, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kuri pieņemti pēc Padomes Regulas (ES) 2020/2093 * [DFS] pieņemšanas, piešķirta atbalstam, ko finansē no ELFLA 2022. finanšu gadā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un 2023. finanšu gadā. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama atbalstam, ko finansē no ELFLA. Minēto lēmumu Komisijai paziņo līdz 2021. gada 19. februārim attiecībā uz 2022. finanšu gadu un līdz 2021. gada 1. augustam attiecībā uz 2023. finanšu gadu, un tajā norāda izvēlēto procentuālo daļu.

* Padomes Regula (ES) 2020/2093 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (OV L 433, 22.12.2020., 11. lpp.).";

3) regulas 22. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Katrai dalībvalstij summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu, var palielināt, nepārsniedzot 3 % no atbilstīgā valsts gada maksimālā apjoma, kas noteikts II pielikumā, atņemot 47. panta 1. punkta piemērošanas rezultātā gūto summu par konkrēto gadu. Ja dalībvalsts piemēro šādu palielinājumu, Komisija minēto palielinājumu ņem vērā, nosakot pamata maksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šajā nolūkā dalībvalstis līdz 2014. gada 1. augustam informē Komisiju par gada procentuālo daļu, par kādu summa, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir jāpalielina. Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim paziņo Komisijai par gada procentuālo daļu, par kuru apmērs, kas aprēķināts saskaņā ar šā panta pirmo daļu, palielināms 2021. un 2022. kalendārajā gadā.";

b) panta 5. punktam pievieno šādu daļu:

"2021. un 2022. kalendārajam gadam, ja dalībvalsts maksimālais apjoms, ko Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 1. punktu, atšķiras no iepriekšējā gada maksimālā apjoma tāpēc, ka mainījusies II pielikumā noteiktā summa, vai tāpēc, ka attiecīgā dalībvalsts pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šo pantu, 14. panta 1. vai 2. punktu, 42. panta 1. punktu, 49. panta 1. punktu, 51. panta 1. punktu vai 53. pantu, minētā dalībvalsts lineāri samazina vai palielina visu maksājumtiesību vērtību un/vai samazina vai palielina valsts rezervi vai reģionālās rezerves, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 4. punktam.";

4) regulas 23. panta 6. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kas piemēro 1. punkta pirmo daļu, līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu paziņo Komisijai par 2. un 3. punktā minētajiem lēmumiem.";

5) regulas 25. pantam pievieno šādus punktus:

"11. Pēc 22. panta 5. punktā minētās korekcijas piemērošanas dalībvalstis, kas ir izmantojušas šā panta 4. punktā paredzēto atkāpi, var nolemt 2020. gadā palielināt valsts vai reģionālās vienības vērtību attiecībā uz tām maksājumtiesībām, kas lauksaimnieku turējumā ir 2019. gada 31. decembrī un kuru vērtība ir zemāka par valsts vai reģionālo vienības vērtību, ko 2020. gadā aprēķina saskaņā ar šā punkta otro daļu. Palielinājumu aprēķina, ievērojot šādus nosacījumus:

a) palielinājuma aprēķināšanas metode, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts, pamatojas uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem;

b) lai finansētu palielinājumu, pilnībā vai daļēji samazina tās 2019. gada 31. decembrī lauksaimnieku īpašumā esošās vai nomātās maksājumtiesības, kuru vērtība ir augstāka par valsts vai reģionālo vienības vērtību 2020. gadā, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta otro daļu; minēto samazinājumu piemēro starpībai starp šo tiesību vērtību un valsts vai reģionālo vienības vērtību 2020. gadā; minētā samazinājuma piemērošana pamatojas uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kas var ietvert maksimālā samazinājuma noteikšanu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto valsts vai reģionālo vienības vērtību 2020. gadā aprēķina, pamata maksājuma shēmas valsts vai reģiona maksimālo apjomu, kas 2020. gadam noteikts saskaņā ar 22. panta 1. punktu vai 23. panta 2. punktu, dalot ar 2019. gada 31. decembrī lauksaimnieku īpašumā esošo vai nomāto maksājumtiesību skaitu, atskaitot valsts vai reģionālo rezervju summu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstis, kas ir izmantojušas šā panta 4. punktā paredzēto atkāpi, var nolemt saglabāt to maksājumtiesību vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar minēto punktu un kam piemēro 22. panta 5. punktā minēto korekciju.

Dalībvalstis laikus informē lauksaimniekus par viņu maksājumtiesību vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar šo punktu.

12. Dalībvalstis var nolemt piemērot turpmāku iekšējo konverģenci par 2021. un 2022. kalendāro gadu, attiecīgajam gadam piemērojot 11. punktu.";

6) regulas 29. pantam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim par 2020. un 2021. kalendāro gadu paziņo Komisijai savus 25. panta 11. un 12. punktā minētos lēmumus.

Dalībvalstis līdz 2021. gada 1. augustam paziņo Komisijai savu 25. panta 12. punktā minēto lēmumu par 2022. kalendāro gadu.";

7) regulas 30. panta 8. punktam pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz piešķīrumiem no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm 2021. un 2022. gadā rezerves summu, kas izslēdzama saskaņā ar šā punkta otro daļu, koriģē saskaņā ar 22. panta 5. punkta otro daļu. Piešķīrumiem no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm 2021.un 2022. gadā nepiemēro šā punkta trešo daļu.";

8) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kas 2020. gadā piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, turpina to piemērot pēc 2020. gada 31. decembra.";

b) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Katrai dalībvalstij summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, var palielināt, nepārsniedzot 3 % no atbilstīgā valsts gada maksimālā apjoma, kas noteikts II pielikumā, atskaitot 47. panta 1. punkta piemērošanas rezultātā gūto summu par konkrēto gadu. Ja dalībvalsts piemēro šādu palielinājumu, Komisija minēto palielinājumu ņem vērā, nosakot vienotā platībmaksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu. Šajā nolūkā dalībvalstis līdz 2018. gada 31. janvārim informē Komisiju par gada procentuālo

daļu, par kādu summa, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir jāpalielina katru kalendāro gadu no 2018. gada. Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim paziņo Komisijai par gada procentuālo daļu, par kuru apmērs, kas aprēķināts saskaņā ar šā panta pirmo daļu, palielināms 2021. un 2022. kalendārajam gadam.";

9) regulas 37. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kuras laikposmā no 2015. līdz 2020. gadam piešķir pārejas posma valsts atbalstu, var izlemt 2021.un 2022. gadā piešķirt pārejas posma valsts atbalstu.";

b) panta 4. punktā sesto ievilkumu aizstāj ar šādu:

"– 50 % 2020., 2021. un 2022. gadā.";

10) regulas 41. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis var līdz katra konkrētā gada 1. augustam nolemt no nākamā gada piešķirt ikgadēju maksājumu lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļas 1., 2., 3. un 5. iedaļā minēto pamata maksājuma shēmu vai saskaņā ar 1. nodaļas 4. iedaļā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu ("pārdalošais maksājums"). Dalībvalstis var pieņemt šādu lēmumu līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu. Dalībvalstis, kuras jau piemēro pārdalošo maksājumu, var pārskatīt savu lēmumu piešķirt šādu maksājumu vai shēmas nosacījumus līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu.

Dalībvalstis līdz pirmajā daļā minētajai dienai informē Komisiju par jebkuru šādu lēmumu.";

11) regulas 42. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu informē Komisiju par pirmajā daļā minēto procentuālo daļu.";

12) regulas 49. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kuras 2020. kalendārajā gadā piešķir maksājumus saskaņā ar 48. pantu, līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu informē Komisiju par pirmajā daļā minēto procentuālo daļu.";

13) regulas 51. panta 1. punkta pirmo apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"1. Lai finansētu maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem, dalībvalstis izmanto procentuālo daļu, kas nepārsniedz 2 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma. Dalībvalstis līdz 2014. gada 1. augustam paziņo Komisijai aprēķināto procentuālo daļu, kas vajadzīga minētā maksājuma finansēšanai. Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim informē Komisiju par aprēķināto procentuālajām daļām, kas nepieciešamas, lai finansētu minēto maksājumu par 2021. un 2022. kalendāro gadu.";

14) regulas 52. panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

"10. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 70. pantu, papildinot šo regulu attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti, lai izvairītos no tā, ka brīvprātīga saistītā atbalsta saņēmēji cieš no strukturāliem tirgus traucējumiem nozarē. Ar minētajiem deleģētajiem aktiem dalībvalstīm var atļaut nolemt, ka šo atbalstu var turpināt izmaksāt līdz 2022. gadam, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām brīvprātīgais saistītais atbalsts tika piešķirts iepriekšējā atsauces laikposmā.";

15) regulas 53. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis, kuras nav piešķīrušas brīvprātīgo saistīto atbalstu līdz 2020. pieprasījumu gadam, līdz 2021. gada 19. februārim var pieņemt lēmumu saskaņā ar pirmo daļu par 2021. kalendāro gadu.";

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Dalībvalstis līdz katra konkrētā gada 1. augustam var pārskatīt savu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo nodaļu.

Dalībvalstis līdz 2020. gada 8. februārim dalībvalstis var pārskatīt savu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo nodaļu, lai pielāgotos saskaņā ar 14. pantu pieņemtajam lēmumam par elastīgumu starp pīlāriem par 2020. kalendāro gadu.

Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. februārim par 2021. kalendāro gadu un līdz 2021. gada 1. augustam par 2022. kalendāro gadu izlemj, vai tās turpina vai pārtrauc piešķirt brīvprātīgo saistīto atbalstu par attiecīgo pieprasījumu gadu.

Veicot pārskatīšanu, ievērojot šā punkta pirmo un otro daļu, vai nosūtot paziņojumu, ievērojot šā punkta trešo daļu, dalībvalstis var nolemt no nākamā gada un par 2020. gadu un 2021. gadu no tā paša kalendārā gada:

a) atstāt nemainīgu, palielināt vai samazināt saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu noteikto procentuālo daļu, attiecīgā gadījumā nepārsniedzot minētajos punktos noteiktos limitus, vai atstāt nemainīgu vai samazināt procentuālo daļu, kas noteikta saskaņā ar 4. punktu;

b) grozīt atbalsta piešķiršanas nosacījumus;

c) izbeigt šajā nodaļā paredzētā atbalsta piešķiršanu.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru lēmumu attiecībā uz pārskatīšanu, ievērojot šā punkta pirmo, otro un trešo daļu, līdz minētajās daļās norādītajiem datumiem. Paziņojumā par lēmumu attiecībā uz pārskatīšanu, ievērojot šā punkta otro daļu, paskaidro saikni starp pārskatīšanu un lēmumu par elastīgumu starp pīlāriem par 2020. kalendāro gadu, kas pieņemts saskaņā ar 14. pantu.";

16) panta 54. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Šīs regulas 53. pantā minētos lēmumus dalībvalstis paziņo Komisijai līdz minētajā pantā norādītajiem datumiem. Izņemot 53. panta 6. punkta ceturtās daļas c) apakšpunktā minētā lēmuma gadījumā, paziņojumā ietver informāciju par mērķa reģioniem, izvēlētajiem lauksaimniecības veidiem vai nozarēm un piešķiramā atbalsta līmeni. Paziņojumos par lēmumiem, kas minēti 53. panta 1. punktā, un par lēmumu, kas minēts 53. panta 6. punkta trešajā daļā, ietver arī informāciju par valsts maksimālā apjoma procentuālo daļu attiecīgajā kalendārajā gadā, kas minēta 53. pantā.";

17) regulas 58. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kultūratkarīgā maksājuma summu par kokvilnu par atbalsttiesīgas platības hektāru 2020. gadam aprēķina, 2. punktā noteikto ražību reizinot ar šādām atsauces summām:

— Bulgārijā: 649,45 EUR,

— Grieķijā: 234,18 EUR,

— Spānijā: 362,15 EUR,

— Portugālē: 228,00 EUR.

Kultūratkarīgā maksājuma summu par kokvilnu par atbalsttiesīgas platības hektāru 2021. un 2022. gadam aprēķina, 2. punktā noteikto ražību reizinot ar šādām atsauces summām:

— Bulgārijā: 636,13 EUR,

— Grieķijā: 229,37 EUR,

— Spānijā: 354,73 EUR,

— Portugālē: 223,32 EUR.";

18) regulas II un III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas III pielikumu.

10. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1308/2013

Regulu (ES) Nr. 1308/2013 groza šādi:

1) regulas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Darba programmas, kas izstrādātas laikposmam no 2021. gada 1. aprīļa, beidzas 2022. gada 31. decembrī.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Savienības finansējums 1. punktā minētajām darba programmām 2020. gadam ir šāds:

a) 11 098 000 EUR Grieķijai;

b) 576 000 EUR Francijai;

c) 35 991 000 EUR Itālijai.

Savienības finansējums 1. punktā minētajām darba programmām par katru no gadiem 2021. gadā un 2022. gadā ir šāds:

a) 10 666 000 EUR Grieķijai;

b) 554 000 EUR Francijai;

c) 34 590 000 EUR Itālijai.";

2) regulas 33. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

"Tās darbības programmas, kurām pagarinājums, ievērojot pirmajā daļā minēto maksimālo piecu gadu ilgumu, ir jāapstiprina pēc 2020. gada 29. decembra, var pagarināt tikai līdz 2022. gada 31. decembrim.

Atkāpjoties no pirmās daļas, jaunas darbības programmas, kas tiek apstiprinātas pēc 2020. gada 29. decembra, ilgst ne vairāk kā trīs gadus.";

3) regulas 55. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, valsts programmas, kas izstrādātas laikposmam no 2019. gada 1. augusta līdz 2022. gada 31. jūlijam, pagarina līdz 2022. gada 31. decembrim. Dalībvalstis groza savas valsts programmas, lai ņemtu vērā minēto pagarinājumu, un par grozītajām programmām paziņo Komisijai apstiprināšanai.";

4) regulas 58. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kas attiecas uz Vāciju, Savienības finansējums šā panta 1. punktā minētajam atbalstam, ko piešķir ražotāju organizācijām, 2020. gadā ir 2 277 000 EUR.

Kas attiecas uz Vāciju, Savienības finansējums šā panta 1. punktā minētajam atbalstam, ko piešķir ražotāju organizācijām par katru no gadiem 2021. gadā un 2022. gadā ir 2 188 000 EUR.";

5) regulas 62. panta 3. punktam pievieno šādas daļas:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, saskaņā ar 64. pantu un 66. panta 1. punktu piešķirtajām atļaujām, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, termiņu pagarina līdz 2021. gada 31. decembrim.

Ražotājiem, kam ir saskaņā ar šīs regulas 64. pantu un 66. panta 1. punktu paredzētās atļaujas, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, nepiemēro Regulas (ES) Nr. 1306/2013 89. panta 4. punktā minēto administratīvo sodu ar noteikumu, ka tie līdz 2021. gada 28. februārim informē kompetentās iestādes par to, ka tie neplāno izmantot savas atļaujas un nevēlas izmantot to derīguma termiņa pagarinājumu, kā minēts šā punkta otrajā daļā.";

6) regulas 68. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Šāda pārveidošana tiek veikta pēc pieteikuma, ko pirms 2015. gada 31. decembra iesniedz minētie ražotāji. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka ražotāji šādu pieteikumu tiesības pārvērst atļaujās var iesniegt līdz 2022. gada 31. decembrim.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Saskaņā ar 1. punktu piešķirtajām atļaujām ir tāds pats derīguma termiņš kā 1. punktā minētajām stādīšanas tiesībām. Ja minētās atļaujas netiek izmantotas, to termiņš beidzas, vēlākais, līdz 2018. gada 31. decembrim vai, vēlākais, līdz 2025. gada 31. decembrim, ja dalībvalstis ir pieņēmušas 1. punkta otrajā daļā minēto lēmumu.";

7) regulas II sadaļas III nodaļas 4. iedaļas beigās pievieno šādu pantu:

"*167.a pants*

Tirdzniecības noteikumi kopējā olīveļļu tirgus darbības uzlabošanai un stabilizēšanai

1. Lai uzlabotu un stabilizētu kopējā olīveļļu, tostarp olīvu, no kurām tās iegūtas, tirgus darbību, ražotājas dalībvalstis var noteikt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu.

Šie noteikumi ir samērojami ar sasniedzamo mērķi, un tie nevar:

a) būt saistīti ar darījumiem pēc attiecīgā produkta pirmās laišanas tirgū;

b) atļaut cenu noteikšanu, arī orientējošo vai ieteicamo cenu noteikšanu;

c) padarīt nepieejamu pārmērīgi lielu daļu tirdzniecības gada ražas, kas parasti būtu pieejama.

2. Par 1. punktā minētajiem noteikumiem informē tirgus dalībniekus, publicējot šos noteikumus pilnā apjomā attiecīgās dalībvalsts oficiālajā izdevumā.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu.";

8) regulas 211. pantam pievieno šādu punktu:

"3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro valsts fiskālajiem pasākumiem, ar kuriem dalībvalstis nolemj atkāpties no vispārējiem nodokļu noteikumiem, atļaujot ienākuma nodokļa bāzi, ko piemēro lauksaimniekiem, aprēķināt uz daudzgadu laikposma pamata nolūkā vairāku gadu laikā izlīdzināt nodokļa bāzi.";

9) regulas 214.a pantam pievieno šādu daļu:

"2021. un 2022. gadā Somija var turpināt piešķirt pirmajā daļā minēto valsts atbalstu ar tādiem pašiem nosacījumiem un tādā pašā apjomā, kā Komisija atļāvusi attiecībā uz 2020. gadu.";

10) regulas VI pielikumu aizstāj ar šīs regulas IV pielikumā izklāstīto tekstu.

III SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

11. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 9. panta 5. punktu (attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. panta 11. punktu) un 10. panta 5. punktu (attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1308/2013 62. panta 3. punktu) piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas, 7. panta 12. punkts, 13. punkta a) apakšpunkts, 17. un 18. punkts stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā ESAI Regula. Regulas 7. panta 12. punkts, 13. punkta a) apakšpunkts, 17. un 18. punkts tiek piemēroti no 2021. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 23. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
D. M. SASSOLI	M. ROTH

I PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1305/2013 I pielikumu groza šādi:

1) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"**PIRMĀ DAĻA. LAUKU ATTĪSTĪBAI PIEŠĶIRTĀ SAVIENĪBAS ATBALSTA SADALĪJUMS (2014.–2020. GADS)**";

2) pievieno šādu virsrakstu un tabulu:

"**Otrā daļa. Lauku attīstībai piešķirtā Savienības atbalsta sadalījums (2021. un 2022. GADS.)**

(EUR, pašreizējās cenas)

	2021	2022
Beļģija	101 120 350	82 800 894
Bulgārija	344 590 304	282 162 644
Čehija	316 532 230	259 187 708
Dānija	92 734 249	75 934 060
Vācija	1 334 041 136	1 092 359 738
Igaunija	107 490 074	88 016 648
Īrija	380 590 206	311 640 628
Grieķija	680 177 956	556 953 600
Spānija	1 319 414 366	1 080 382 825
Francija	1 782 336 917	1 459 440 070
Horvātija	363 085 794	297 307 401
Itālija	1 648 587 531	1 349 921 375
Kipra	29 029 670	23 770 514
Latvija	143 490 636	117 495 173
Lietuva	238 747 895	195 495 162
Luksemburga	15 034 338	12 310 644
Ungārija	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nīderlande	89 478 781	73 268 369
Austrija	635 078 708	520 024 752
Polija	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugāle	660 145 863	540 550 620
Rumānija	1 181 006 852	967 049 892
Slovēnija	134 545 025	110 170 192
Slovākija	316 398 138	259 077 909
Somija	432 993 097	354 549 956
Zviedrija	258 769 726	211 889 741
Kopā ES-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Tehniskā palīdzība	36 969 860	30 272 220
Kopā	14 787 943 960	12 108 887 920"

II PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1305/2013 Ia Pielikumu pievieno šādi:

"Ia PIELIKUMS

PAPILDU RESURSU SADALĪJUMS PA DALĪBVALSTĪM, KĀ MINĒTS 58.A PANTĀ

(EUR, pašreizējās cenas)

	2021	2022
Beļģija	14 246 948	33 907 737
Bulgārija	59 744 633	142 192 228
Čehija	54 879 960	130 614 305
Dānija	16 078 147	38 265 991
Vācija	209 940 765	499 659 020
Igaunija	18 636 494	44 354 855
Īrija	56 130 739	133 591 159
Grieķija	108 072 886	257 213 470
Spānija	212 332 550	505 351 469
Francija	256 456 603	610 366 714
Horvātija	59 666 188	142 005 526
Itālija	269 404 179	641 181 947
Kipra	3 390 542	8 069 491
Latvija	24 878 226	59 210 178
Lietuva	41 393 810	98 517 267
Luksemburga	2 606 635	6 203 790
Ungārija	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nīderlande	15 513 719	36 922 650
Austrija	101 896 221	242 513 006
Polija	279 494 858	665 197 761
Portugāle	104 599 747	248 947 399
Rumānija	204 761 482	487 332 328
Slovēnija	21 684 662	51 609 495
Slovākija	48 286 370	114 921 561
Somija	61 931 116	147 396 056
Zviedrija	44 865 170	106 779 104
Kopā ES-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Tehniskā palīdzība (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Kopā	2 387 718 000	5682768840"

III PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 II un III pielikumu groza šādi:

1) regulas II pielikumam pievieno šādas slejas:

"2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904"

2) regulas III pielikumam pievieno šādas slejas:

"2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

“2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

IV PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VI pielikumu aizstāj ar šādu:

"VI PIELIKUMS

44. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAIS ATBALSTA PROGRAMMU BUDŽETS

Tūkstošos EUR budžeta gadā					
	2014.	2015.	2016.	2017.–2020.	2021. gads un turpmāk
Bulgārija	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Čehija	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Vācija	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grieķija	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Spānija	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Francija	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Horvātija	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Itālija	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Kipra	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Lietuva	45	45	45	45	43
Luksemburga	588	–	–	–	–
Ungārija	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	–	–	–	–
Austrija	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugāle	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumānija	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovēnija	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovākija	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Apvienotā Karaliste	120	–	–	–	–"